

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w dniu 30.12.2019 roku skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wniosek o ukaranie radcy prawnego M. L., obwinionej o to, że dnia 20 grudnia 2017 roku (...) W. wniosła w imieniu S. D. do Sądu Rejonowego dla (...) (...) (...), Wydział I Cywilny pozew o zapłatę kwoty 13 179,00 zł. przeciwko (...) S.A. (sprawa prowadzona była przez Sąd Rejonowy (...), I Wydział Cywilny, sygn. akt I C (...)), będąc w tym czasie tymczasowo zawieszoną w czynnościach zawodowych postanowieniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. (zwanego w dalszej części (...)) z dnia 22.11.2017 roku sygn. akt OSD 39/17, utrzymanym w mocy postanowieniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. z dnia 13.04.2018 roku, sygn. akt WO – 8/18, to jest za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku ustawy o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r., poz. 75) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 61 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (zwanego dalej (...)) w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku w zw. z art. 8 § 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 i w zw. z art. 65² ust. 1 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

S. D. podpisała z firmą windykacyjną P. J. S. umowę na prowadzenie sprawy dotyczącej dochodzenia od ubezpieczyciela odszkodowania z tytułu wypadku drogowego z dnia 12.08.2015 roku, jednocześnie S. D. podpisała trzy pełnomocnictwa do reprezentowania przy dochodzeniu roszczeń dla trzech różnych osób, w tym między innymi dla radcy prawnego M. L..

Dowód: pełnomocnictwo z dnia 13.08.2015 roku – k. 4,

E-mailem z dnia 4.04.2017 roku radca prawny M. L. poinformowała S. D., że próba polubownego zakończenia sprawy z dnia 3 lutego 2017 roku z ubezpieczycielem pozostała bez odpowiedzi i że w związku z tym sprawa kwalifikuje się do sądu. Poprosiła wówczas panią S. D. o podpisanie formularza zgody na takie dalsze postępowanie. W odpowiedzi S. D. zażądała informacji m. in. o kosztach, jakie miałyby ponieść w związku z prowadzeniem sprawy oraz o rozliczenie dotychczas wypłaconej przez ubezpieczyciela części odszkodowania. W załączeniu do e-maila z dnia 28.04.2017 roku radca prawny M. L. przesała do S. D. przekazane jej przez firmę windykacyjną P. rozliczenie, jak też wskazała, że zasady współpracy, w tym rozliczenia, określa umowa współpracy zawarta przez S. D. z firmą (...).

Dowód: korespondencja e-mail – k. 5-12

Pełnomocnictwo udzielone przez S. D. radcy prawnej M. L. upoważniało ją do zastępstwa procesowego przed sądami powszechnymi w sporze z ubezpieczycielem w sprawach o zapłatę odszkodowania i zadośćuczynienia w związku z powstałą szkodą.

Dowód: pełnomocnictwo z dnia 13.08.2015 roku – k. 4,

Pismem z dnia 20 grudnia 2017 roku radca prawny M. L. wniosła w imieniu S. D. do Sądu Rejonowego (...) (...) (...) Wydział I Cywilny pozew przeciwko (...) S.A. o zapłatę kwoty 13 179,-zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania.

Pierwsza rozprawa odbyła się przed Sądem Rejonowym dla (...) (...) (...) I Wydział Cywilny dnia 17 stycznia 2019 roku, na którą to rozprawę radca prawny M. L. nie stawiała się. Sąd zobowiązał ją jako pełnomocnika powódki do sprecyzowania żądania pozwu poprzez wskazanie, jakiej kwoty dochodzi tytułem zadośćuczynienia, a jakiej tytułem odszkodowania, w terminie 7 dni pod rygorem zawieszenia postępowania.

Termin kolejne rozprawy został wyznaczony na dzień 9 kwietnia 2019 roku.

Dowód: pozew o zapłatę z dnia 20.12.2017 roku z potwierdzeniem złożenia w Sądzie z dnia

8.01.2018 roku – k. 13,

protokół z rozprawy z dnia 17.01.2019 roku w sprawie o sygn. akt I C (...) – k. 14-15

E-mailem z dnia 28.03.2019 roku pani S. D. zwróciła się do radcy prawnego M. L. z zapytaniem, czy zrobiła coś w sprawie po pierwszej rozprawie, jaka odbyła się w styczniu 2019 roku, jak też poinformowała, że jest jej wiadomym, iż odebrała ona wezwanie na rozprawę wyznaczoną na dzień 9.04.2019 roku. W korespondencji zwrotnej, dnia 29.03.2019 roku M. L. poinformowała, że zakończyła współpracę z firmą (...) i że sprawy zostały przez nią wydane w lutym 2018 roku, zaleciła kontakt z firmą, z którą S. D. podpisała umowę, wskazała, że sprawę prowadzi już inny jej pełnomocnik, któremu także udzieliła pełnomocnictwa.

Dowód: korespondencja e-mail z dnia 28-29.03.2019 roku – k. 17

Postanowieniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. z dnia 22.11.2017 roku, sygn. akt OSD 39/17, radca prawny M. L. została tymczasowo zawieszona w czynnościach zawodowych na podstawie art. 65² ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych. Dnia 27.12.2017 roku M. L. wniosła zażalenie na to postanowienie. Postanowieniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. z dnia 13.04.2018r. sygn. akt WO-8/18 postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. z dnia 22.11.2017r. sygn. akt OSD 39/17 zostało utrzymane w mocy. Pismem z dnia 19.04.2018 roku radca prawny M. L. wniosła o sporządzenie uzasadnienia postanowienia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. z dnia 13.04.2018 roku i doręczenie tego postanowienia wraz z uzasadnieniem.

Wnioskowane postanowienie wraz z uzasadnieniem zostało radcy prawnej M. L. doręczone dnia 01.06.2018 roku.

Dowód: postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) W. z dnia 22.11.2017 roku, sygn. akt OSD 39/17 – k. 20-25,

zażalenie z dnia 27.12.2017 roku r.pr. M. L. wraz z załącznikiem – k. 26-32

postanowienie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. z dnia 13.04.2018 roku. sygn. akt WO – 8/18 – k. 33-46,

pismo z dnia 19.04.2018 roku r.pr. M. L. – wniosek o sporządzenie uzasadnienia – k. 47,

pismo (...) w W. z dnia 9.05.2018 roku, sygn. akt WO – 8/18 – k. 48

wyciąg z książki nadawczej – k. 49,

wydruk ze strony internetowej Poczty Polskiej – portal (...) – k. 50-51,

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zasługuje na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny obwinioną radcę prawną M. L. uznał winną tego, że dnia 20 grudnia 2017 roku (...) W. wniosła w imieniu S. D. do Sądu Rejonowego (...) (...) (...) Wydział I Cywilny pozew o zapłatę kwoty 13 179,00 zł przeciwko (...) S.A. (sprawa prowadzona była przez Sąd Rejonowy dla (...) (...) (...) I Wydział Cywilny pod sygn. akt I C (...)), będąc tymczasowo zawieszona w czynnościach zawodowych postanowieniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. z dnia 22.11.2017 roku, sygn. akt OSD 39/17, utrzymanym w mocy postanowieniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. z dnia 13.04.2018 roku, sygn. akt WO – 8/18, to jest za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 61 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku, w zw. z art. 8 § 2 k.p.k. i w zw. z art. 74¹ pkt 1 i w zw. z art. 65² ust. 1 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku. o radcach

prawnych i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (j.t. Dz.U. 2020 r., poz. 75) wymierzył obwinionej karę pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego.

Zgodnie z art. 6 (...), radca prawny mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie, uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Według art. 11 ust. 1 i 2 (...), radca prawny jest obowiązany dbać o godność zawodu, zaś naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. Stosownie do treści art. 12 ust. 1 KP, radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania.

Jak słusznie wskazał zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, uszczegółowieniem tych ogólnych zasad jest m. in. postanowienie art. 61 ust. 1 Kodeksu Etyki Zawodu Radcy Prawnego. Zgodnie z tym artykułem radcę prawnego obowiązuje szacunek i lojalność wobec organów samorządu radców prawnych. Stosownie do ust. 2 powołanego art. 61, radca prawny obowiązany jest stosować się do uchwał organów samorządu radców prawnych. W wypełnieniu tych obowiązków, radca prawny winien stosować się też do rozstrzygnięć sądu dyscyplinarnego. Niewątpliwie jednym z takich rozstrzygnięć jest zawieszenie w czynnościach zawodowych przez sąd dyscyplinarny w trybie art. 65² ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, orzeczone postanowieniem wydanym z urzędu bądź na wniosek stron. Zgodnie z § 3 powołanego artykułu, postanowienie sądu dyscyplinarnego o tymczasowym zawieszeniu jest natychmiast wykonalne. Przepis art. 8 § 2 k.p.k. stanowi, że prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtuje prawo lub stosunek prawny i są one wiążące.

Według art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, w tym także art. 8 § 2 k.p.k. Oznacza to, że postanowienie sądu dyscyplinarnego o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych jest natychmiast wykonalne i to z chwilą jego wydania. Obwiniona radca prawny M. L. winna się do niego bezwzględnie stosować od momentu kiedy dowiedziała się o tym postanowieniu.

Obowiązkowi temu uchybiła, występując w charakterze pełnomocnika procesowego powoda przed sądem powszechnym w postępowaniu cywilnym.

Takie zachowanie jest ewidentnie sprzeczne z prawem, stanowi nienależyte wykonywanie zawodu oraz naruszenie jego godności i w konsekwencji zasługiwało na uznanie, iż wyczerpało wszelkie znamiona deliktu dyscyplinarnego.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego występowanie jako pełnomocnik procesowy przed sądem powszechnym po wydaniu postanowienia o tymczasowym zawieszeniu prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego, stanowi działanie zasługujące na szczególnie surowe potraktowanie, gdyż ewidentnie wskazuje, iż obwiniona nie wyciągnęła żadnych konstruktywnych wniosków z poprzedniej sprawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w pkt I orzeczenia.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych oraz na podstawie uchwały nr 86/ (...) Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym (...) W. w zryczałtowanej wysokości 2 000 zł obciąża obwinioną radcę prawną M. L. na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Stosownie do treści art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. 2020 poz. 75) stronom i Ministrowi Sprawiedliwości służy odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz uzasadnieniem.